

IZ HORJULA

Kdo bo rešil kulturni dom?

Z vstopom v zimski, najaktivnejši del kulturne sezone, v Horjulu vse glasneje razmišljajo tudi o svojem starem, do kraja osiromašenem kulturnem domu. Poslopje, ki je svojčas predstavljalo središče vsega kulturnega življenja v kraju (gostilo je vsaj nekaj sto domačih pa tudi tujih kulturnih ustvarjalcev), je vse bolj le blede senca nekdanjega ponosa: dvorana dobesedno razpada v obupni vlogi in mrazu, stara lesena obloga obstopa in dotrajano strešno tramovje grozi, da bo klonilo pod prvo resnejšo snežno ujmo.

V takih pogojih je seveda vsako kulturno delo, naj bo podkrepjeno še s tolikšnim entuziazmom, kar se da otežkočeno. To med drugim še najbolj vedo člani horjulske gledališke skupine, ki se ob preizkušnjah pogosto otepajo z naravnost nevzdržnim mrazom (ta se v zimskem času spusti tudi pod pet stopinj celzija!), medtem ko folklorna skupina le za spoznanje udobneje vadi v mali dvorani. Mešani pevski zbor pa se je – k sreči – temu izognil, ker je preprosto razpadel...

»Da pa je mera polna, so nam sedli za vrat še diskaši,« se jezi Franci Končan, režiser priznane gledališke skupine. »Ti razbijajo pod odrom, da je nemogoče normalno izvesti eno samo vajo. Zato sem sklenil, da se od tu umaknemo, pa naj bo kamorkoli. V takšnih pogojih tudi pri najboljši volji ne moremo več delati...«

Razlogov za plat zvona je torej dovolj. Toda rok, ki bi bile pripravljene zakrpati dvorano in ostrežje, ali primakniti vsaj ščepec k večjemu udobju igralcev na odru, ni od nikoder. Tudi tako potrebnega denarja ne. Vsi samo skomigajo z rameni – tako domače kulturno-umetniško društvo, ki je stoično preneslo razpad svojega pevskega zbora, kakor tudi krajevni SIS za kulturo, ki se je na svojo poslansko zavest trkal le pod žarometi volitev, potem pa se je umaknil v popolno pasivnost. Krivca tako ni ali vsaj noče biti, in najbrž ga ne bo tudi tedaj, ko se bo dom dokončno sesul pod težo časa in človeške brezbriznosti.

BRANKO VRHOVEC

IZ KARLOVICE

Kdo je odgovoren za nastale luknje?

Mladi iz Karlovice smo se 6. oktobra zbrali na svojem rednem mesečnem sestanku. Poleg problemov mladinske organizacije, smo največ časa posvetili vprašanju popravila cest. Problem je predvsem cesta, ki pelje iz Velikih Lašč proti Novi vasi. Le-ta je tudi precej uporabljena, saj po njej redno vozi potniški in šolski avtobus, ki je zlasti v zimskem času za nekatere edino prevozno sredstvo na delo in domov.

Povemo naj, da je do meseca januarja tega leta, vzdrževalo to cesto komunalno podjetje Ljubljana, sedaj po Cestno podjetje Ljubljana enota – Turjak. Toda kje so vsi delavci? Na cesti jih ni videti. Ne popravljajo, oziroma ceste ne vzdržujejo, kaj le da bi kdo pokosil travo, ki ni bila pokošena celo poletje. Očitno je, da se za to nihče ne zavzema, oziroma je vsem vseeno kakšen izgled ima cesta. Toda ali nismo v 20. stoletju, saj je napredek vedno večji. Povsod smo v ospredju, vedno znamo vse najboljše narediti, a da bi kdo popravil cesto, ki je za ljudi in šolarje še kako pomembna, ni nihče odgovoren. Ob vsakem nalivu, ali pa že ob rahlem dežju si voda naredi nove »grabne« in »luže«. Ko se pelješ z avtomobilom skačeš iz luknje v luknjo. V današnjih časih pa si takega »gancanja« ne moreš privoščiti, saj avtomobili le niso tako poceni.

Sprašujemo se, kdo je odgovoren za to? »Ni denarja,« bodo dejali nekateri. Ampak saj ne gre le za denar, gre predvsem za popravilo. Voda ob nalivih nanese pesek na rob ceste in če bi se le nekdo od cestnih delavcev potrudil, vzel lopato in zasul luknje, mu ne bi padla krona z glave. A zakaj bi to delali, ko pa je lepše se peljati v avtomobilu, vseeno po kakšni cesti. Seveda avto pa je službeni in nič zato, če sem in tja odpade kakšen del.

Kot v starih časih, avtomobil kmalu ne bo več za na to cesto, saj le-ta počasi postaja kolovozna pot s konjsko vprego.

Kje so ljudje, ki so odgovorni za to? Kje so delavci, ki so zadolženi za popravilo te ceste? Ali res ni nikogar, ki bi bil pripravljen popraviti to nesrečno luknjasto cesto. Krajani so že izgubili upanje v boljšo cesto. Nekoč je Komunalno podjetje ponujalo asfalt. Toda ali bo kdaj? Kako, ko pa je teh lukenj nihče ne »zaflika«!

Mislimo, da če bi se odgovorni delavci zavzeli za asfalt, bi pristopili tudi občani in pomagali po svojih močeh. Ampak danes ne gre nikomur več verjeti. Obljubljajo marsikaj, storjenega pa ni nič. Krajani se pogovarjajo le o tej cesti, kamor prideš slišiš pogovor v tej smeri.

Sicer pa mislimo, da to ni vaška pot, ampak cesta, ki bi morala biti vendar bolj urejena.

Mladi upamo, da se bo tudi na tem področju premaknilo na bolje in da se bodo odgovorni za to cesto le zavzeli in jo vzdrževali tako kot je potrebno. Saj če so jo lahko pred letom dni, bi jo lahko tudi v naprej.

Tak je bil naš sklep na sestaki. Udeležilo se nas je okoli 30 mladincev in vsi smo bili enotnega mnenja, da se cesta popravi in redno vzdržuje. Mislimo, da so zato tudi ostali krajani in vsi, ki to cesto uporabljajo.

V upanju na popravilo ceste

OO ZSMS

KAREL ŠALI – KARLOVICA

IZ ŽAŽARJA

Gasilci se ne ustrašijo ovir

Pri Činžarju, samotni domačiji visoko v žažarskih hribih, je bilo nedavne nedelje kot na gasilskem poligonu: fantje in dekleta v sivih uniformah, člani GD Žažar in Vrzdenec, so ob tuljenju gasilskih siren in ostrih ukazih vročično tekali okoli domačije in razmeščali svoje gasilske cevi, in drugi fantje nekoliko niže, so se naglo sukali okoli brnečih motork, ki so srkale vodo iz doline.

»Gorelo« je gospodarsko poslopje, in naloga gasilcev je bila, da kar najhitreje zajezi-

jo ognjeno ujmo. Za može in fante, prekaljene v številnih vajah pa tudi pravih požarih, je bilo to več ali manj le rutinsko opravilo, nekoliko težav so imela le dekleta, ki so poleg »ognjenega«, doživela tudi pravi vodni krst.

»S to združeno taktično vajo smo želeli predvsem preizkusiti našo pripravljenost pri gašenju požarov na osamljenih kmetijah«, so povedali po končani vaji žažarski gasilci. »To pot smo se spopadli s še posebej težavnim terenom, saj je bilo treba potegniti vod kake 300 m globoko iz doline. Za to smo potrebovali natanko sedemnajst minut. V slučaju pravega požara, bi seveda v tem času koristili tudi kapnico pri ogroženem poslopju, ki je najprej pri roki. Ob tako kombiniranem vodnem dotoku bi potem morali biti zanesljivo kos požaru.«

BRANKO VRHOVEC

Kmalu prenovljena pošta na Igu

Pošta na Igu je že od 12. oktobra zaprta zaradi temeljite prenove. Obnovili so že električne in telefonske vode, zidarji so temeljito posegli v prostor in ga odlično izolirali. Sedaj morajo namestiti še opremo in pošta Ig bo spet nared. Med tem so poštni delavci kar v posebej prirejenem tovarnjaku (na sliki) kjer postorijo prav tako vse, kar je potrebno. Vrata prenovljene pošte naj bi predvidoma odprli 24. novembra (Foto: D. H.)

KK SZDL in Skupščina KS
»MILAN ČESNIK« sklicujeta:

Zbor občanov in delovnih ljudi

dne 4. decembra 1984 ob 18. uri v veliki sejni dvorani Skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 7 z naslednjim dnevnim redom:

1. Analiza uresničevanja srednjeročnega plana Krajevne skupnosti »Milan Česnik« 1981–1985

1. Analiza uresničevanja srednjeročnega plana Krajevne skupnosti »Milan Česnik« 1981–1985

2. Predlog smernic za pripravo srednjeročnega plana Krajevne skupnosti za obdobje 1986–1990

3. Osnutek resolucije o politiki uresničevanja usmeritev družbenega plana mesta Ljubljana in občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1981–1985 v letu 1985

4. Osnutek dolgoročnega plana razvoja mesta in občin do leta 2000

1. Analiza uresničevanja srednjeročnega plana Krajevne skupnosti »Milan Česnik« 1981–1985

2. Predlog smernic za pripravo srednjeročnega plana Krajevne skupnosti za obdobje 1986–1990

5. Razno

Občane in delovne ljudi obveščamo, da so bila gradiva posredovana vsem organom in družbenopolitičnim organizacijam, društvom, hišnim svetom in organizacijam združenega dela na območju krajevne skupnosti, na razpolago pa so tudi v pisarni krajevne skupnosti.

Prosim vse občane, da se preko omenjenih organov in organizacij vključijo v širšo razpravo, na zboru občanov oz. jih pismeno posredujejo Krajevni skupnosti »Milan Česnik«.

S tovariškimi pozdravi!

Predsednik KK SZDL:

Jože Zakonjšek, l.r.

Predsednik skupščine KS:

Gregor ing. Kersnik, l.r.

